

Landsmanns-hälsning 25 (1967-1968)

Jamtamot

Det Jämtska året började som vanligt med stor och grand fest där de små speciella, ljuvligt doftande fiskarna utgör en liten men ack så viktig ingrediens som njuts på Jämtskt vis med stutan och peran. Till detta det första motet hade också närapå trettioalet gålbeins-kärlan infunnit sig och samtliga befanns värdiga att på skallen sätta den jämtska symbolen — den illröda luvan.

I den kyliga novemberkvällen den 9:e hade vi bjudit en länsläkare här i Uppsala — en pålitlig Jamt sedan 35 år Olof Sandler samt lika gamle Jamten Kjell Kjeldén som visade sig vara en fantastisk och lokalpatriotisk hembygdsälskare som vidare lät sin stämma göras hörd när han sjöng "Sång till Jämtland".

Storjamten och mångårige motsbesökaren Ture Stenholm var naturligtvis också med.

Under detta motet utsågs också en Agent OOsax, som blev Hans Erik Eriksson, med uppgift att svara för den i Orvar upphängda Storsjöodjurssaxen som är en exakt kopia av det redskap som några vilda svenskar, dock icke Jamtar, gjorde i slutet på förra århundradet. Man trodde i sin enfald att man skulle kunna fånga vårt kära odjur men icke det. Odjuret vet att gömma sig vid slika försök.

Som vanligt reste vi i decembers början till Särsta Vårdshus för att avnjuta detta näringsställes helt underbara julbord. Detta året 1968 — åtta år innan den stora olympiaden skall hållas i Östersund — det har bestämts på mot och beslutet är orubbligt — inleddes med att Jamten och den jämtländska frihetsrörelsens nationltrubadur Anders Fugelstad hälsade på oss och sjöng revolutionära sånger.

Naturligtvis är Broder Anders Storjamt.

Sedan började tiden närma sig det speciella datum i februari som förkunnar att nu är det minsann dags för det stora Birkarlarenneth där Jamtar brukar göra enastående fina insatser. Så ock i år — och vi vann naturligtvis med sedvanlig överlägsenhet klassen för Röda Luvor. Där är vi rackarns svårslagna. Vi visade vid årets renne sanningen i påståendet att den olympiska elden i nära tusen år har bevarats hemma i Aspåsnauset. De tappra jämtska rennarna — som tyvärr blev bortmotade i sina hårda försök att tända den olympiska elden med den rätta — egna elden var Anders Lundström, Holger Wester, Åke Hammarström, Göran Jämting samt Hans Fladvad som lagledare.

Broder ÖH Per Åke Olofsson kunde känna sig mäktigt stolt över sina adepter och nu går vi bara och laddar upp inför årets stora tilldragelse — Självaste Valborg då vi rymmer fältet och bussar till Vendels Vårdshus.

Som alla välunderrättade redan vet så har Jämtarna fått sina led förstärkta genom att Broder Moltas Eriksson befunnits värdig att bruka den röda luvan och minsann att han gjorde det. Moltas prisande av det fyrdimensionella landskapet Jämtland övergår allt vi tidigare hört i den vägen — och det är ju som det skall vara.

ULF JONASSON
Skrivare